

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/38/2023
Identifikačné číslo spisu:	2116223434
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:2116223434.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne v spore žalobkyne Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Mlynské nivy 44/a, Bratislava, IČO: 35 815 256, zastúpenej advokátskou kanceláriou Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Bratislava, Michalská 14, IČO: 47 255 706, proti žalovanej X. W., narodenej X. S. XXXX, T., Š. P. XXXX/XX, zastúpenej advokátom JUDr. Maránom Ševčíkom, CSc., Bratislava, Nezábudkova 22, o zaplatenie 862,13 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 27Csp/137/2016, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. februára 2023 sp. zn. 10CoCsp/2/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým uznesením zrušil rozsudok Okresného súdu Trnava (ďalej aj „súd prvej inštancie“, alebo „prvoinštančný súd“) z 20. septembra 2021 č. k. 27Csp/137/2016-374 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trnava z 24. septembra 2021 č. k. 27Csp/137/2016-379 (výrok I.), ktorým súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 710,72 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16. mája 2018 do zaplatenia (I.) a vo zvyšku konanie zastavil (II.); žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 52,96 %. Opravným uznesením Okresného súdu Trnava z 24. septembra 2021 č. k. 27Csp/137/2016-372 bol opravený výrok napadnutého rozsudku v časti o náhrade trov konania (III.) tak, že správne znie „65,56 %“.

1.1. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia po skutkovej stránke uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia faktúr za poskytnuté dodávky plynu žalovanej v rozhodnej dobe na základe zmluvy o združenej dodávke plynu uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou dňa 10. februára 2014, predmetom ktorej bola dodávka zemného plynu žalovanej na odberné miesto, totožné s jej trvalým pobytom. Predmetom sporu zostala úhrada dvoch nezaplatených faktúr, č. 7401222060 na sumu 416,44 eura za dodávky plynu od 17. decembra 2014 do 18. októbra 2015 v sume 716,44 eura, od ktorej žalobkyňa odpočítala žalovanou zaplatené preddavky vo výške 300 eur. Faktúrou č. 7415918635

žalobkyňa vyúčtovala žalovanej spotrebovaný plyn za obdobie od 19. októbra 2015 do 26. februára 2016, pričom žalovaná nezaplatila v uvedenom období ani jednu preddavkovú platbu. Po demontáži plynomeru bol zistený konečný stav spotreby 1.855 m³, v dôsledku čoho bol vykonaný prepočet za druhé zúčtovacie obdobie a znížená cena na sumu 294,28 eura. Dňa 9. februára 2016 žalobkyňa od zmluvy o dodávke plynu odstúpila, z dôvodu neuhradenej pohľadávky a od odstúpenia považovala odber plynu žalovanou za neoprávnený podľa § 82 ods. 1 písm. g) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

1.2. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie rozsudkom (v poradí prvým) z 25. marca 2019 uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 862,13 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 862,13 eura od 16. mája 2018 do zaplattenia a v zostávajúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 62,4 %. Žalobca v odvolacom konaní vzal žalobu čiastočne späť v zamietajúcej časti. Krajský súd v Trnave uznesením z 29. mája 2020 č. k. 10Co/226/2019-322 vo výroku I. pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplattenie sumy 94,53 eura s prísl. rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti v tejto časti zrušil a konanie zastavil. Výrokom II. odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 862,13 eura s úrokom z omeškania 5 % ročne od 16. mája 2018 do zaplattenia (I.) a v časti náhrady trov konania (III.) zrušil z dôvodu nesprávneho procesného postupu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

1.3. Predmetom konania po rozhodnutí odvolacieho súdu bolo zaplattenie dvoch vyúčtovacích faktúr za spotrebovaný plyn spolu vo výške 862,13 eura úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 862,13 eur od 16. mája 2018 do zaplattenia. Následne žalobkyňa vzala žalobu čiastočne späť o zaplattenie sumy 151,41 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 16. mája 2018 do zaplattenia a podľa § 145 ods. 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil. Dôvodom bol vykonaný prepočet žalobkyňou, na základe ktorého bola určená skutočná spotreba plynu. Rozsudkom (v poradí druhým - napadnutým) z 20. septembra 2021 č. k. 27Csp/137/2016-374 v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 710,72 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16. mája 2018 do zaplattenia (I.) a vo zvyšku konanie zastavil (II.); žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65,56 %. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd postupoval podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP, zohľadňujúc pomer úspechu a neúspechu strán konania.

2. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na procesnú spôsobilosť strany sporu, ktorá je jednou z podmienok konania. Nedostatok procesnej spôsobilosti v plnom rozsahu, súd odstraňuje postupom podľa § 68 a § 69 CSP, keď za takúto stranu koná zákonný zástupca alebo procesný opatrovník. Konštatoval, že konanie prostredníctvom splnomocneného zástupcu možno vnímať iba ako jednu z foriem zastúpenia, nie však ako spôsob riešenia nedostatku podmienky konania, a to procesnej spôsobilosti. Vzhľadom na záver predloženej lekárskej správy, ktorou bola preukázaná nespôsobilosť žalovanej zúčastniť sa súdneho pojednávania vzhľadom na jej zdravotný stav, a s tým súvisiacu (žalovanou namietanú) spôsobilosť, z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, uplatňovať svoje procesné práva a plniť svoje procesné povinnosti bez zákonného zástupcu alebo bez procesného opatrovníka, nebolo preukázané splnenie procesnej podmienky na strane žalovanej, že bola spôsobilá samostatne konať pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd ďalej uviedol, že na vyššie uvedené závery nemá vplyv skutočnosť, že žalovaná zvolenie zástupcu v konaní pred súdom prvej inštancie odmietala, keďže vznikla potreba objektívne verifikovať zdravotný stav žalovanej z hľadiska jej spôsobilosti samostatne konať pred súdom, a to vzhľadom na jej psychický a fyzický stav, schopnosť chrániť svoje práva v spore, vrátane udelenia splnomocnenia na zastupovanie v konaní, plniť si procesné povinnosti, ako aj uplatňovať prostriedky procesnej obrany.

2.1. K odvolacej námietke týkajúcej sa zaujatosti zákonnej sudkyne odvolací súd uviedol, že dôvody zaujatosti uvádzané žalovanou sa týkali okolností spočívajúcich v jej procesnom postupe a rozhodovacej činnosti v inom súdnom konaní, preto nepredstavujú zákonný dôvod vylúčenia sudcu. Podľa § 49 ods. 1 CSP je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom (prípadne osobám zúčastneným na konaní) možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Ak sa však námietka zaujatosti týka okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada (§ 53

ods. 3 CSP).

2.2. Odvolací súd mal za to, že v prejednávanej veci nesplnenie procesnej podmienky konania bránilo preskúmať napadnuté rozhodnutie a konanie pred súdom prvej inštancie, ktoré nebolo realizované v súlade s právom žalovanej na spravodlivý proces a nemôže byť nahradené odvolacím konaním, vzhľadom na špecifiká dokazovania pred odvolacím súdom, ako aj prípustnosť opravných prostriedkov. Odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. a), b) CSP zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. a v závislom výroku o náhrade trov konania (výrok III.) a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o čiastočnom zastavení konania (II.), keďže odvolacie námietky žalovaná k uvedenému výroku neuviedla. Prvoinstančnému súdu uložil povinnosť prioritne skúmať procesnú podmienku spôsobilosti žalovanej samostatne konať pred súdom (§ 68 CSP), na základe písomného vyžiadania lekárskej správy poskytovateľa zdravotnej starostlivosti žalovanej o jej zdravotnom stave, po predchádzajúcom súhlase žalovanej, predloženom prostredníctvom jej splnomocneného zástupcu (s oboznámením sa s údajmi v zdravotnej dokumentácii žalovanej), keďže súd aj bez návrhu vykoná dôkazy na zistenie či sú splnené procesné podmienky podľa § 185 ods. 3 CSP. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko jej trovy zo spisu nevyplynuli.

3. Proti uvedenému rozsudku žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) podala dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z ustanovení § 420 písm. f) CSP, § 421 ods. 1 písm. a) až c), § 421 ods. 2 CSP.

3.1. Dovolateľka namietala, že uznesenie odvolacieho súdu nevyriešilo všetky zásadne procesnoprávne vady konania, z ktorých niektoré majú charakter neodstrániteľných väd konania. Preto nie je možné v konaní pokračovať, ale je potrebné konanie zastaviť nie v časti (ako sa stalo), ale v celku. Mala za to, že nie je prípustné a zákonné, aby Okresný súd Trnava ďalej konal vo veci, keď túto žalobu pre jej zmätočnosť a neodstránenie väd žaloby v lehote odmietol. Žalovaná namietala nelegitímnosť postupu súdu prvej inštancie, ktorý vydal 19. apríla 2018 uznesenie č.k. 27Csp/137/2016-62, ktorým zrušil svoje predchádzajúce uznesenie o odmietnutí žaloby. Mala za to, že odmietnutie žaloby bolo dôvodné, zákonné a toto uznesenie malo nadobudnúť aj právoplatnosť, nakoľko žalobca proti uzneseniu súdu prvej inštancie č.k. 27Csp/137/2016-52 z 01. marca 2018 o odmietnutí žaloby podal odvolanie i) po uplynutí 15 dňovej zákonnej lehoty na podanie odvolania, ii) ktoré bolo nedôvodné a právne irelevantné.

3.2. Dovolateľka ďalej namietala, že pri posudzovaní veci došlo k závažnému porušeniu osobitnej časti CSP, týkajúcej sa tzv. spotrebiteľských sporov v neprospech žalovanej, nakoľko súd prvej inštancie nedbal na zvýšenú ochranu slabšej strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán a navyše nezohľadnil špecifické potreby vyplývajúce zo zdravotného stavu a sociálneho postavenia žalovanej.

3.3. Podľa názoru dovolateľky nebola odvolacím súdom taktiež náležite vyriešená námietka zaujatosti sudkyne súdu prvej inštancie v zmysle ustanovení § 49 ods. 1, § 52 ods. 1, 2 a 3 CSP, nakoľko táto námietka sa zakladá na nevraživom osobnom postoji zákonnej sudkyne k osobe žalovanej, nie na rozhodovaní sudkyne.

3.4. Vo vzťahu k výroku II. rozhodnutia odvolacieho súdu žalovaná uviedla, že spotrebiteľské spory majú svoje špecifiká a nemožno v nich aplikovať procesnoprávnu zásadu, že žalobca je "dominus litis". Podľa názoru dovolateľky je v spotrebiteľských sporoch možné buď celý žalovaný nárok zo spotrebiteľskej zmluvy priznať, alebo je nevyhnutné celý nesprávne žalovaný nárok súdom zamietnuť. Nakoľko sa v posudzovanej právnej veci preukázalo, že žalobca fakturoval zmluvný odber zemného plynu v nesprávnej výške neboli oba súdy nižších inštancií príslušné povoliť späťvzatie žaloby žalobcom z časti a konanie v časti zastaviť. Naopak, boli povinné takúto žalobu zamietnuť v celom rozsahu a konanie vo veci zastaviť. Dovolateľka vzhľadom na zásadu hospodárnosti a koncentrácie konania vyslovila právny názor, že tu nie je žiadny procesný ani hmotnoprávny dôvod, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutia len zrušil a vrátil na nové konanie prvoinstančnému súdu. Dovolací súd žiadala, aby rozhodnutia súdov oboch nižších inštancií zmenil tak, že konanie sa v celom rozsahu zastavuje a dovolateľke priznal trovy dovolacieho konania vo výške 100%.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že žalovaná v podanom dovolaní, ani v predchádzajúcich

vyjadreniach neoznačila, resp. nepreukázala žiadne skutočnosti, ktoré by spôsobovali, že by dovolací súd mal toto konanie zastaviť. Navrhla, aby dovolací súd dovolanie odmietol, nakoľko žalovaná nepreukázala splnenie skutkových okolností ustanovených §421 ods. 1 CSP k podaniu dovolania, žalovaná nesplnila podmienku subjektívnej prípustnosti dovolania, dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, nemá náležitosti podľa § 428 CSP, je podané bez platného splnomocnenia a neoprávnenou osobou, nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, resp. dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP, je nezrozumiteľné, nejasné, rozporuplné a z podaného dovolania nie je zrejmé, čo žalovaná podaným dovolaním sleduje a nie je dôvodné. Žalobkyňa zároveň navrhla, aby dovolací súd žalovanú zaviazal na náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné a nie je podané oprávnenou osobou. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 viackrát (viď napríklad sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/209/2015, 3Cdo/308/2016, 5Cdo/255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je (nesmie byť vnímaný ako) tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

7. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Žalovaná vyvodzovala prípustnosť dovolania z § 420 písm. f) CSP. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd zmätočnosti, ktoré sú vymenované v ustanoveniach § 420 písm. a) až f) CSP.

9. Dovolateľka napadla dovolaním rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu I. a II. výroku. Vo vzťahu k výroku I., ktorým dovolací súd (na základe jej odvolania) zrušil súdom prvej inštancie uloženú povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 710,72 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16. mája 2018 do zaplattenia ako aj závislý výrok o náhrade trov konania (výrok III.) dovolací súd uvádza, že prípustným predmetom dovolania z hľadiska dovolacieho dôvodu podľa § 420 CSP je rozhodnutie vo veci samej alebo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Pokiaľ je dovolaním napadnuté uznesenie, ktorým dovolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové

rozhodnutie, je zjavné, že sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej, ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí a z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP je irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo. V dôsledku zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie bude o nej znovu konať a rozhodovať, čím sa otvára strane sporu možnosť v pokračujúcom konaní uplatniť všetky svoje procesné práva, vrátane právnej argumentácie (právna stránka veci) a práv na využitie riadnych, prípadne aj mimoriadnych opravných prostriedkov.

9.1. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na rozhodnutie č. R 19/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2017, ktorého právna veta znie: „Dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku“. Dovolací súd na toto rozhodnutie odkazuje s tým, že nemal žiaden dôvod v tejto veci sa od jeho záverov odchýliť.

10. So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že žalovaná napadla dovolaním výrok I. rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorému nie je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie preto podľa § 447 písm. c) CSP

ako neprípustné odmietol, bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľkou namietanému dovolaciemu dôvodu (namietaný nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie).

11. Vo vzťahu k dovolaním napadnutému výroku II. uznesenia odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení konania vo zvyšku, dovolací súd poukazuje zároveň na ustanovenie § 424 CSP, v zmysle ktorého dovolanie môže podať len strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

11.1. Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa viaže na osobu konkrétného dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie, teda to, či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie. Pri skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania treba vziať na zreteľ, či dovolateľ bol negatívne dotknutý napadnutým rozhodnutím (R 50/1999). Subjektívna prípustnosť teda odráža stav procesnej ujmy strany sporu, ktorá sa prejavuje v porovnaní najpriaznivejšieho výsledku, ktorý odvolací súd pre stranu mohol založiť svojím rozhodnutím a výsledku, ktorý svojím rozhodnutím skutočne založil. Oprávnenie podať dovolanie (subjektívna prípustnosť) Civilný sporový poriadok priznáva len tej strane sporu, v ktorej neprospech toto porovnanie vyznieva. Pri tomto posúdení ale nemožno vychádzať zo subjektívneho presvedčenia dovolateľa o ujme, ale treba vziať do úvahy len objektívnu skutočnosť, že rozhodnutím bola strane spôsobená ujma, ktorú možno odstrániť zrušením alebo zmenou napadnutého rozhodnutia.

11.2. Dovolací súd preskúmaním dovolaním napadnutého výroku II. rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd vo zvyšku konanie zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom zistil, že ide o rozhodnutie, ktoré objektívne nie je v neprospech dovolateľky, práve naopak, je v jej prospech a preto absentujú subjektívne podmienky prípustnosti dovolania, čo je dôvod na odmietnutie odvolania podľa ustanovenia § 447 písm. b) CSP. Z obsahu dovolania vyplýva, že žalovaná napadla, ako sama uvádza „pre ňu na prvý pohľad výhodný výrok prvoinštančného aj odvolacieho súdu“ z dôvodu spočívajúcim v § 294 a nasl. CSP, týkajúcich sa spotrebiteľských sporov. Dovolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že ak je žalovaným spotrebiteľ, podľa § 294 v spojení s § 140 CSP sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa zmena žaloby, t.j. 1/ návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo, 2/ podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Ostatné dispozičné procesné úkony žalobcu v zmysle § 139 až 148 CSP (t.j. i späťvzatie žaloby celkom aj sčasti podľa § 134 a § 135 CSP) mu zostávajú zachované.

12. Pokiaľ dovolateľka vo vzťahu k uvedeným výrokom uplatnila prípustnosť dovolania i podľa § 421 ods. 1 písm. a), b), c) CSP (ktoré však nevymedzila zákonom stanoveným spôsobom) v tejto súvislosti

dovolací súd taktiež konštatuje jeho neprípustnosť, pretože z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP jednoznačne vyplýva, že dovolanie je prípustné len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n), t.j. i proti rozhodnutiu o zastavení konania sčasti (výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie).

13. Z uvedených dôvodov preto dovolací súd dovolanie žalovanej proti výroku I. dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a dovolanie proti výroku II. odmietol podľa § 447 ods. b) CSP ako podané neoprávnenou osobou.

14. Záverom dovolací súd poukazuje na námietku dovolateľky, v zmysle ktorej nebola odvolacím súdom náležite vyriešená námietka zaujatosti zákonnej sudkyne súdu prvej inštancie v zmysle ustanovení § 49 ods. 1, § 52 ods. 1, 2 a 3 CSP, nakoľko podľa názoru žalovanej táto námietka sa zakladá na nevraživom osobnom postoji zákonnej sudkyne k osobe žalovanej, nie na jej rozhodovaní, pričom uviedla, že za takýchto okolností by sama sudkyňa súdu prvej inštancie mala postupovať podľa ust. § 50 ods. 1 CSP. Na základe uvedených skutočností dovolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že po vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci bude nevyhnutné (okrem pokynov odvolacieho súdu v bodoch 24. a 25. odôvodnenia rozhodnutia), aby sa zákonná sudkyňa JUDr. Miroslava Maláriková vyjadrila k obsahu námietky zaujatosti obsiahnutej v odvolaní žalovanej (č.l. 383 súdneho spisu) a najmä k tomu, či sa v čase rozhodovania v danej veci cítila byť vo veci zaujatá a z akých dôvodov (v súvislosti s konaním a rozhodnutím v inej veci žalovanej vedenej na Okresnom súde Trnava - o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva rozdelením nehnuteľnosti) a pokračovať v konaní podľa vzniknutej procesnej situácie.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.